

MINYONS ESCOLTES/GUIES SANT JORDI DE CATALUNYA

Resum del treball del Camp de Pasqua 1978

BRANCA LLOBATONS/DAINES

1. INSTITUCIONS

Es creu important dotar d'unes estructures estables i flexibles el marc on els nens i nenes s'han de moure i créixer. Un marc institucional dóna seguretat, necessitat bàsica en aquesta edat, al temps que possibilita l'aprenentatge i assimilació d'uns mecanismes perquè les relacions interpersonals i amb el món exterior vinguin acompanyades d'una autovaloració i capacitat crítica. Ambdues característiques ajuden a que el procés de maduració i sociabilització dels nens i nenes siguin positius.

Ara bé, aquestes institucions, les entendrem flexibles, que no ofeguin les possibilitats d'acció. Han de ser prou dinàmiques per què convidin a actuar, imaginar i crear. en definitiva, que siguin canals vàlids perquè hi hagi un veritable aprenentatge de cara a la fita final que seria l'autogestió.

Tenint en compte les edats que defineixen la Branca LL/D. la unitat bàsica on es concretitzarà la vida del noi i noia serà la SISENA.

aquesta serà el petit grupet, equilibrat en quant als seus membres, i afí en quant a interessos; canalitzarà i potenciarà l'activitat dels nens.

SISENA

Com a sisena idela definirem aquella que contempli:

1. equilibri entre nens i nenes
2. equilibri entre membres nous i antics
 - 2 de primer any
 - 2 de segon any
 - 2 de tercer any

La sisena es veu molt adequada com a cèl.lula d'acció directa i amb certa autonomia. Ara bé, pensem que la "unitat" és el grup gestor, coordinador, controlador i generador de la vida escolta en aquesta Branca. Per poder compaginar doncs, les sisenes (grup petit) i la unitat (grup ampli) caldrà disposar d'un encadenament d'institucions que facin el lligam entre els dos blocs.

Proposem les següents:

- 1.1 Dins la SISENA hi haurà el càrrec de sisener, en el que hi accediran els nois de tercer any (les noies també), creiem que per experiència acumulada en els altres anys i per qüestions d'edat queda justificada la proposta. Igualment ho veiem per al càrrec de secretari.

SISENER: És la persona que vetlla per la bona marxa general de l'equip. Davant dels conflictes pot aportar una visió més àmplia i recórrer a l'experiència viscuda en anteriors etapes.

SECRETARI: És el responsable de qüestions organitzatives, el que coordina les diferents responsabilitats adquirides pels elements del grup o per l'equip en general.

1.2 Tal com hem dit anteriorment, el grup ampli és el centre de la Branca LL/D. Per tant s'haurà de diposar d'una institució que marqui el ritme de la unitat. Aquesta funció l'ha de realitzar el Cap, assitit per diferents elements vinguts de les sisenes. Aquesta petita Assemblea seria l'òrgan rector i gestor de la unitat. Faria doncs aquesta funció i la d'observació i comentari de la vida de les sisenes, veure la seva marxa i prendre les decisions corresponents. Aquest òrgan l'anomenariem:

COMITE: Estaria format pels caps i els siseners.

Entomaria les propostes de les sisenes i enplantejaria de pròpies. Acceptada la via d'acció, el seu paper hauria de concretar-se ne un vetllar i coordinar el treball encomanat a cadascuna de les sisenes.

- Una fórmula opcional podri ser el que aquest COMITE estés format pels caps i els secretaris per les raons que apuntem.
 - a) d'aquesta manera donem accés a responsabilitats generals a més nois, ja que també els secretaris són nois de tercer any i per tant capacitats per realitzar aquest tipus de treball.
 - b) veiem que els secretaris com a responsabees organitzatius de la sisena tenen una informació i visió del que s'està fent i els problemes que sorgeixen, més concreta potser que el mateix sisener, ja que està més en contacte amb aquesta realitat. Per donar més agilitat al funcionament de la unitat, potser aniria bé que aquesta gent formés part del nomenat COMITE.
- Moltes vegades, quan està en marxa una acció determinada es fa necessari coordinar responsabilitats iguals en diferents sisenes o responsabilitats complementàries de manera que una no pot actuar sense tenir en compte l'abans i el després, o sigui, sense tenir en compte els treballs dels demés i tot tingui un lligam i continuïtat. Per aconseguir això es pensa idoni crear un comitè tècnic:

COMTE TÈCNIC: Un cop repartides les feines i es comença a treballar, aquest comitè és el que vatllarà per la part tècnica ee l'acció, els components són els diferents responsables en els diferents apartats del progrés personal tècnic.

1.3 A part dels diferents òrgans de gestió i control descrits, pensem que ha d'existir una instància superior i especial que aglutini a tots les nois i noies d'una unitat, això ha de donar sentit de grup, de col·lectivitat. Que tot el que treballen les sisenes i els diferents comitès reverteix en benefici o perjudici d'un grup més ampli, que és la unitat. Aquesta instància seria la:

ASSEMBLEA: Estarà formada per la totalitat dels memebres d'una unitat. Tindrà un caire especialíssim i només entrerà en funcions en moments assenyalats. La seva funció serà la de revisar globalment una acció, debatre les qüestions de grup que afectin enterament a la unitat en bloc. (1)

- (1) Per no caure en assemblearismes pesants i inoperants cal remarcar el caràcter especialíssim de l'ASSEMBLEA. Revestir-la d'una importància capital. És el moment on es fa més patent el progrés del grup i on cada noi/a confronta el seu "rendiment" amb el dels altres. Només hauria de funcionar 2 ó 3 (màxim 4) cops a l'any. (Es podria comparar amb els antics consells de roca, salvant les distàncies, no cal dir-ho).

2. ORGANITZACIÓ DE LA UNITAT

- 2.1 La vida de la Unitat necessita un espai concret: tant pot ser un local tancat (el cau) com disposar de l'espai exterior.

Creiem molt necessari que la Unitat disposi d'un local tancat. Aquest local ha de ser el marc on es desenvolupi la vida de la Unitat, per tant ha de reunir unes condicions:

- a) que sigui un lloc suggeridor
- b) que es disposi de materials: fustes, caps, roba, papers...
- c) que l'espai permeti mobilitzar en la seva ordenació i distribució.
- d) que permeti reflexar els gustos dels nens en l'aspecte general del cau.

El local tancat és molt important, però no hem de quedar enmarcats només per les quatre parets. L'espai exterior, carrers, places i rodalies ofereixen possibilitats a les accions de la UNITAT.

2.2 Intencionalitat del material en el Cau.

D'entrada els nois han de trobar material que desperti el fer coses, però també, que els predisposi a que ells mateixos en portin de nou.

A partir d'aquí s'hauran de plantejar activitats que reforcin les relacions entre els nois i noies, que reforci exerciti la seva creativitat, les ganes de fer, el joc. En definitiva, que possibiliti engegar el curs d'una manera dinàmica i llançar els nens cap a la progressió tècnica i personal que es proposa.

- 2.3 Tal com s'indica a l'apartat 1 d'aquest document, es preten arribar a la constitució de SISENES. El procés a seguir seria el que un cop arribats els nois a la Unitat, uns per primera vegada i els altres després d'unes vacances, que indubtablement els hi haurà representat un tall en la dinàmica ja assolida, es respecti la no va situació i ràpidament es treballi per a la integració dels nous a la Unitat i el retrobament del ritme per part dels antics.

Aquesta primera etapa, que la podríem delimitar, més o menys, pel primer trimestre de curs, comportaria una sèrie d'activitats encaminades a allò abans apuntat, però que la fita que marcarà que el grup ja està madur per començar la segona etapa del curs és la Promesa dels nous i paral·lelament la constitució de les sisenes. (Val la pena remarcar que aquestes no cal que es facin de cap i de nou; es pot, i creiem que és important, permetre als nois antics retrobar en l'equip els seus companys de cursos anteriors.)

Les activitats que possibilitaran aquest camí són:

TALLERS: Proposats pels Caps i tenint en compte els interessos dels nois i noies; es montaran uns tallers que atenguin a les següents promeses:

- a) que serveixin com a moment d'aprenentatge pels nous d'uns coneixements i tècniques mínimes per a no ser una càrrega pels seus companys a l'hora de la veritat.
- b) que els antics tinguin possibilitat de perfeccionament en el camp tècnic.
- c) que tant per a uns com per als altres serveixin per a enriquir-se amb un bon progrés personal i integrar-se plenament en la Unitat.

JOC: No es pot oblidar que la base d'aquesta Branca és el joc.

Aquest joc treballarà molt a fons tots els aspectes de sociabilitat del noi: respecte als companys, respecte a les regles del joc, saber perdre, saber guanyar, a part dels aspectes de psicomotricitat que el mateix joc implica.

Els nens hauran de jugar LLIURE I ESPONTANIAMENT, això permet que el nen s'expressi amb claredat, El joc, aleshores, té un altre valor apart dels apuntats, i és que el Cap pot treure molta informació sobre els trets personals de cada element que facilitarà la seva tasca educadora.

També s'ha de fer JOC ORGANITZAT = Representa la possibilitat de fer als nens uns exercicis determinats vers l'aprenentatge d'uns jocs, uns moviments, a resoldre unes situacions; tot plegat mira cap a la consecució d'un progrés personal i de grup.

CONTE: En aquest primer trimestre s'han d'introduir els elements mítics de la Branca.

CONSTITUCIÓ DE LES SISENES: Un cop fet el procés, arriba el moment solemne de la constitució dels equips. A partir d'aquí la Unitat ja tindrà una estructura que li permetrà actuar coordinadament.

PROMESA

/veure ritus i compromís/

2.4 El joc i l'acció:

Sobre el joc i l'acció se'n poden dir moltes coses, i ja que existeix un afitxa de la FOCA 77/78 que ho treballa força valdrà més remetre'ns a ella i no fer tantes reiteracions, És la fitxa nº 6 de la Branca que ens ocupa.

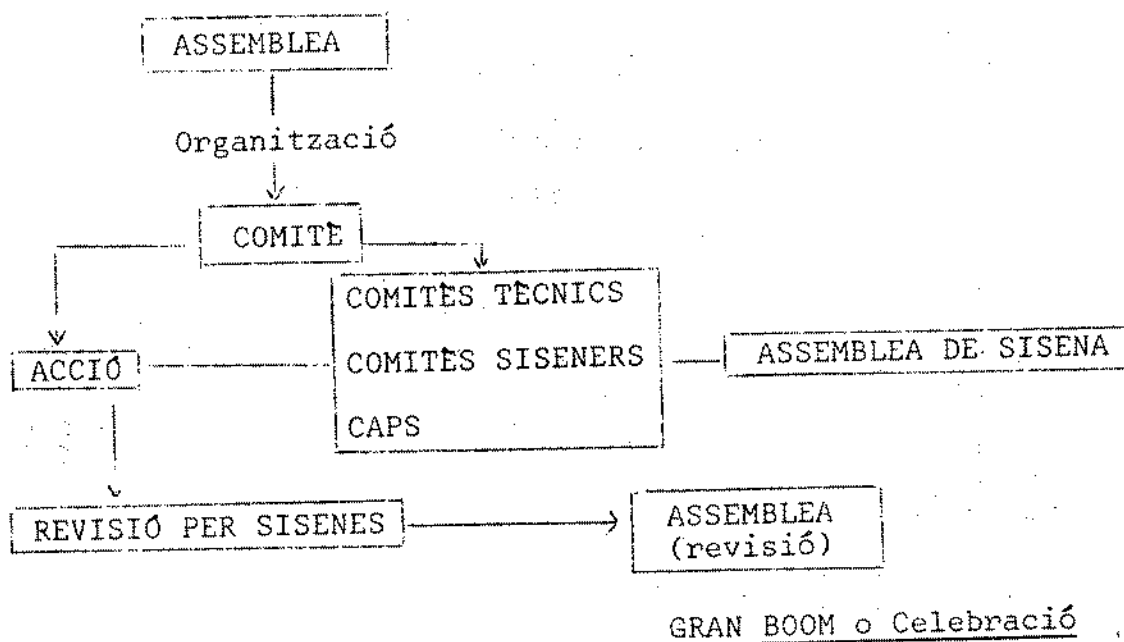
Ara bé, com a consideracions generals indicariem tenir sempre en compte l'esquema dinàmic de funcionament del nen, que és força diferent al dels adults, (Veure fitxa).

També és important el pensar que davant d'un nou curs no partim mai d'una situació zero, sinó que s'arrossega un bagatge d'altres anys que cal tenir en compte. Amb això es vol dir que davant un joc o una acció, o en la mateixa vida global de la unitat, s'han de possibilitar les agrupacions, propostes i activitats dels nois que siguin reflex d'allò que s'ha fet altres anys, tenint cura però, que això no afecti a la cohesió de la Unitat en el moment present.

Per últim considerar que entre sisena i unitat ha d'haver-hi un equilibri de funcionament. Fer activitats en grup petit i després ampliar-ho a grup gran (és el cas en que una sisena proposa una acció a tota la unitat). També es pot donar al revés, o sigui, d'una acció plantejada a nivell d'unitat se'n desprénen unes activitats per sisenes. Per últim, també es pot veure la possibilitat que en moments molt concrets es facin activitats espontànies en les que els nois s'agrupen per sisenes que funcionen autònomes, o que els nois s'agrupen com volen, o sigui, sense seguir cap mena d'organització abans establerta.

ESQUEMA DEL PROCÉS D'UNA ACCIÓ

. Una sisena proposa una acció

El mateix esquema serveix, només canviant el punt inicial, quan són els CAPS que proposen l'acció.

3. PROCÉS DE CONSTITUCIÓ AL LLARG DE L'ANY

El procés de constitució té tres moments:

3.1 Fase de contacte

Aquest període es situa més o menys durant el primer trimestre. El que es preteén es posar en contacte als nois i noies per tal que es coneixin, aprenguin unes tècniques i facin un tempteig del que troben i poden fer a la unitat cara a poder estructurat adequadament la seva activitat més endavant.

És un moment en que no existeix una estructura sobre la qual organitzar-se. També l'entrada de nens i nenes nous i no solament a la unitat sinó a l'escoltisme i el traspàs d'unitat dels veterans fa que l'estabilitat i els lligams de relació siguin molt febles i nuls en alguns cassos.

Serà un moment de poenciar molt el joc, introduir elements mítics i de fer anar interessant els nens en el conte, per tal de que la història i les situacions puguin ser assimilades i reproduïdes en la vida de la unitat.

Un altre aspecte a treballar durant aquesta fase és tota l'adquisició de tècniques que pot fer-se sota dos punts de vista:

- . fent tallers diversos on els nens hi participen lliurement.
- . partint d'un jocc-acció del que se'n desprenen uns tallers per a poder realitzar i portar a terme l'acció i aprendre les tècniques.

Cal facilitar al màxim que els nens es relacionin i es coneguin per a aquan hagin de constituir les sisenes.

Els grups que s'hauran de fer durant aquest temps per organitzar les activitats, és bo que siguin mòbils i potser en alguns cassos caldrà que el cap potencii aquest intercanvi de relacions.

3.2 Fase de constitució de la unitat

Aquest és el moment de constituir les sisenes i poder tirar endavant algunes accions.

Les sisenes que es formen ara seran fixes fins el camp d'estiu, però això no vol dir que hagin de ser rígids en aquesta afirmació.

Caldrà, doncs, que els cassos conflictius siguin tinguts en compte i canviar si és necessari.

La formació de les sisenes serà feta pels mateixos nens però havent establert tots junts, caps i nens, uns criteris mínims d'agrupació.

En el Camp de Pasqua establim:

- . equilibri nous/vells
- . equilibri nens/nenes

Un cop constituïdes les sisenes, els nens nous podran fer la promesa, després d'haver adquirit els mínims proposats.

En el Camp de Pasqua veiem que era important de poder fer la promesa després d'haver organitzat la unitat en sisenes perquè el nen/a que demanava per fer-la ho demanava a un grup i a uns companys concrets que els té a prop i que són a prop seu, que saben quin ha estat el seu progrés, el seu esforç, les seves ganes de comprometre's i de participar. Són també els membres d'aquest grup els que poden demanar-li comptes o ajudar-lo en un moment donat.

Aquest pas no cal que el facin tots a l'hora, no es tracta d'una competició en la que alguns en poden quedar a fora si no han acomplert aquest mínim, sinó que cadascú, quan està a punt, decideix i el grup ho accepta fer la promesa.

Una altra raó és que el nen/a ha de sentir la festa com a seva i no perquè ara toca, és a dir, que els preparatius, els rituals, la festa és per a ell i potser per algú més però no per a tothom.

3.3 El camp d'estiu

Aquest és un moment prou important com per a ser considerat.

Preparar i fer el camp d'estiu és una acció que aglutina amb força a nois i caps.

Es poden treballar aspectes tant tècnics com organitzatius i humans que potser fins aleshores no han tingut possibilitat de sortir.

Pot servir per consolidar alguns dels objectius que ens havíem proposat a principi de curs.

4. RITUALS I COMPROMÍS

Els rituals són un mitjà d'expressió de tots aquells valors que proposem, de totes aquelles situacions o necessitats del grup. Són també un mitjà de concreció del fons mític (conte).

Els rituals tenen un valor en tant que volen dir i simbolitzar alguna cosa que té sentit pel grup que el celebra. Un ritual és una forma més o menys bonica d'expressar un contingut.

En el Camp de PASqua varem establir 4 nivells diferents de rituals:

- 4.1 institucionals. Podriem dir que són els inherents al funcionament de les unitats escoltes: promesa, revisions, pas d'unitat.
- 4.2 grup. Propis de la vida de les sisenes i de la unitat: sants, aniversaris, final d'un projecte...
- 4.3 culturals o tradicionals. Serien totes aquelles diades pròpies del lloc o del temps que es viu. Són externes a la vida de les unitats però és bo d'aprofitar-les perquè normalment se'n desprenen activitats.
- 4.4 expressió d'uns valors o celebracions. Serien tots aquells elements que ajuden a la reflexió i l'anar a fons, l'interpretar les coses que es fan i es viuen.

Els rituals són en molts moments l'expressió d'un compromís i d'un progrés personal.

Aquests dos aspectes tenen dues dimensions: una personal i una altra col·lectiva. És el nen el que fa uns avenços, és el nen qui vol fer la promesa, és el nen qui pren uns compromisos, però tot això ho fa respecte a un grup i és aquest qui el felicita, el critica, l'ajuda, l'elegeix o el controla.

4.1 Rituals institucionals

4.1.1 pas d'unitat

- . Seria una celebració que tindria lloc a principi de curs.
- . Podria fer-se en una sortida conjunta o un dissabte al cau.
- . És una trobada de tots els membres de l'Agrupament.
- . Veiem la seva importància en que és un moment en que es troben tots els nois/es i els caps. Això dona un sentit més ampli de moviment.
- . El fet de constatar el pas d'una unitat a l'altra ajuda a despertar el desig de créixer, progressar, arribar a ser un dia rànger/noia guia o caravel·la/pioner i potser cap.

Un altre aspecte a tenir en compte és l'acolliment que reben els nous de cada branca, és important que els antics preparin una festa per a ells: és una manera de dir-los que ser LL/D. R/NG. P/C. val la pena i que els fa il·lusió que vulguin ser-ho.

- Símbol -

Com a símbol es proposa donar als nous membres l'ensenya pròpia de cada branca.

4.1.2 la promesa

La promesa és un dels moments més importants de la vida de la unitat i dels nens que la fan.

Després d'un temps de preparació (1er trimestre) i un cop constituïdes les sisenes, els nens poden demanar de fer-la a mida que es considerin preparats i a punt. Això vol dir haver observat per part dels caps si els mínims establerts en la proposta de progrés són assumits i vol dir també que el nen posa en comú la feina que el llibre li haurà demanat i ell haurà fet.

Aquest voler fer la promesa vol dir voler participar en ser escolta i acceptar els compromisos que això comporta.

El sisener fa de portaveu al comitè de siseners del desig d'un membre de la seva sisena per fer la promesa.

- ritual de la promesa -

La promesa es farà en una sortida amb l'assistència dels nens i nenes de la unitat i dels caps.

Els nois/a que fa la promesa exposa davant de tota la unitat perquè vol fer-la.

Els caps li fan unes preguntes que podrien sortir de la seva sisena o del comitè de siseners.

Els caps accepten aquesta demanda.

Explicitació conjunta de tots els membres sota dos aspectes: acceptació i compromís d'ajuda al nou membre i renovació del compromís ja pres dels membres que en el seu dia van fer la promesa. Això podria fer-se llegint tots un text que podria ser redactat pels siseners i caps i podria tenir un any de vigència com a mínim.

- signes -

Necessitat d'uns signes que poden ser: forma de colocar-se, donar ensenyes o foulard, cançons, textos, celebració, etc.

És important que la celebració es faci amb to positiu, és a dir, caldria evitar la típica novatada de mal gust.

4.1.3 compromisos col·lectius i revisions

Valorem com a positiu que a final de curs es pogués fer una exposició de tots els treballs i accions fetes a la unitat. Això comporta un respecte i un valor al treball fet. Cal que algú ho vetlli i ho cuidi perquè no es faci malbé. Aquesta podria ser una feina per al reporter.

Un altre aspecte a tenir en compte és la constatació del progrés col·lectiu de cada sisena, tant pels mateixos membres com per la resta de la unitat.

L'expressió de tot això proposavem fer-la a 2 nivells:

- a) fent una festa
- b) fent una reflexió del que ha significat de progrés i d'avenç tant pels nois com pels caps.

4.2 Rituals de grup

En aquest punt no es fa cap aportació específica, és en mans de la iniciativa de nois i caps, és a dir, de la dinàmica pròpia del grup.

4.3 Rituals culturals o tradicionals

Llancem una proposta de possibles dies a ser tinguts en compte. La llista es pot allargar o retallar en funció de la realitat de cada lloc i dels interessos del moment.

Sant Jordi	Festa Major
Tots Sants	Santa Llúcia
Nadal - Tió	Reis
Dijous Gras/Carnestoltes	Sant Josep -crema (no dia del pare)
Setmana Santa	Pasqua
Sant Joan	Diada del Pensament
Dia de la Natura	Festa d'Agrupament

4.4 Expressió d'uns valors

És un dels nivells més difícils d'institucionalitzar però en canvi és un dels nivells que permet més utilitzar signes i rituals.

El que es proposava és que es donés un material adequat (cançons, poemes, contes...) que treballin aspectes concrets de la proposta de valors.

Seria feina del cap l'estar atent a la realitat dels nois per potenciar-ho i fer-ho sortir quan calgués.

- marcs aprofitables -

focs de camp

revisions

situacions vitals: personals o de grup.

- signes d'identitat -

Es coincidia en la necessitat de recuperar uns signes d'identitat vàlids per a tot el moviment.

Es proposa:

foulard

ensenya única a tot el moviment

camisa. Un color per branca. A la camisa pot anar-hi el nom de l'Agrupament.